

[Oluf Johansen.]

rende lovs bestemmelser. I denne lov sletter han endog en bestemmelse i statshusmandsloven. Hele denne redegørelse er ikke morskabslæsning, men ved gennemlæsningen fik jeg den tanke, om det måske ikke var lige så godt helt at indarbejde lovens bestemmelser i statshusmandsloven. Det er de samme kommissioner, der får med begge dele at gøre, og lovene korresponderer jo meget stærkt med hinanden på forskellige områder; der findes fællesbestemmelser, og lovene har i øvrigt stor lighed med hinanden. Men tiden er måske ikke inde til et sådant skridt, og måske er det heller ikke praktisk.

Hvis lovforslaget ophøjes til lov, åbnes der altså mulighed for, at der kan fortsættes med anlæg af frugtplantager. I år har frugtavlens tilsyneladende haft nogen modgang, og mange spørger, om man nu ikke snart har fået plantet nok. Sådant spurgte man også for 30 år siden der, hvor man var længst fremme med plantningen. De tilbageholdende rystede på hovedet, men de modige plantede videre, og de tjente pengene. Nu er der vel plantet så meget, at visse nye problemer må tages i betragtning. De, der har det alsidige kendskab til anlæg, til valg af sorter, sprøjtning, beskæring m. v., vil altid være foran, men tiden stiller sine krav til opbevaring, frugthuse m. v. Disse krav går dog betydeligt længere; de berører også forskellige industrielle problemer, og de vil vel nok blive de største. Der er ingen tvivl om, at most ubetinget er bedre end øl — jeg behøver vel ikke at sige billigere. Tænk bare på delanghalsede, der hører med til påskehøjtideligheden.

Der må ikke blot regnes med det frugtforsbrug, som går til spisning og til husholdning, men også med anvendelse af nedfaldsfrugten og overfloden af visse sorter først på efteråret, som vil kunne benyttes til industrielt brug. Jeg ser ikke rettere, end at der her er store opgaver at løse. Vi er i gang dermed, men også kun i gang.

Så har jeg tilsidst et lille suk. Det vedrører skatterne på frugtplantager. Sidst da denne lovgivning var til behandling her i tinget, fremsatte jeg mit ønske i den forbindelse, og siden har mit parti fremsat et lovforslag, som nu ligger i et folketingsudvalg. Jeg håber oprigtigt, at der snart kommer noget ud af det, og med dette ønske anbe-

faler jeg det foreliggende lovforslag til fremme.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire ordførere for deres anbefaling af lovforslaget.

Det har glædet mig meget at høre de udtalelser, der er fremsat her til gunst for æblemost fremfor øl, selv om jeg ikke er helt sikker på, at disse udtalelser deles af flertallet af tingets medlemmer.

I anledning af de udtalelser, det ærede medlem hr. Oluf Johansen fremsatte, skal jeg sige, at jeg synes ikke, det vil være rigtigt at føre denne lovgivning ind under statshusmandsloven. Det er helt andre personer, der vil søge i henhold til denne lov, end dem, der søger om at få husmandsbrug. Derfor synes jeg, det ville være noget urimeeligt at koble de to love sammen, så at de, der ønsker at udnytte den ene lov, er nødt til at håndtere det hele. Jeg tror ikke, det vil være nogen fordel, og derfor vil jeg advare imod det.

Endelig kom det ærede medlem hr. Oluf Johansen med et hjertesuk, som jeg strengt taget ikke synes hører hjemme under denne debat — men det må formanden afgøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 60 af 26. februar 1940 om fremskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer med tillægslove.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4063; fremsættelsen findes i tidenden sp. 561).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. J. Hansen: Da den lovgivning, som her foreslås forlænget, og som giver visse bemyndigelser til den højtærede landbrugsminister, første gang blev vedtaget — og alle indrømmede dengang, at den var nødvendig —, var der vel ikke mange, der tænkte sig muligheden af, at den skulle blive nød-